“Canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, siz benim yanımda bulunduğunuz hal üzere ve zikretmeye devam ederseniz, sizinle melekler döşeklerinizin üzerinde ve yollarınızın üzerinde musafaha ederlerdi. Fakat Ey Hanzala! Bazen öyle bazen böyle.” buyurdu.

Ebu Rıb’î Hanzala b. Rebîğ el-Useyyidî -radıyallahu anh- (ki o, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in kâtiplerindendi) şöyle dedi: Ebu Bekir -radıyallahu anh- ile karşılaştım. Bana; Nasılsın ey Hanzala! dedi. Ben: Hanzala münafık oldu! dedim. Bana; Subhânallah! Sen ne söylüyorsun? dedi. Ben; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanında bulunuyoruz. Bize cenneti, cehennemi hatırlatıyor, öyle ki onu gözle görmüş gibi oluyoruz. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanından çıktıktan sonra ise zevcelerle, çocuklarla, geçim işleriyle meşgul oluyoruz. Bu sebeple çok şey unuttuk, dedim. Ebû Bekir: Allah’a yemin olsun ki bizler de muhakkak senin bu karşılaştığın işlerin benzerleri ile karşılaşıyoruz, dedi. Bunun üzerine Ebu Bekir ile birlikte yürüdük ve Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanına girdik. Ben: Hanzala münafık oldu ey Allah’ın Rasûlü! dedim. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: “Bu söylediğiniz de nedir?” diye sordu. Ey Allah’ın Rasûlü! Senin yanında bulunuyoruz. Bize cenneti ve cehennemi hatırlatıyorsun. O derecede ki, gözümüzle görmüş gibi oluyoruz. Senin yanından çıktığımız vakit zevcelerle, çocuklarla ve geçim işleriyle meşgul oluyoruz. Çok şeyi unutuyoruz, dedim. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: “ Canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, siz benim yanımda bulunduğunuz hal üzere ve zikretmeye devam ederseniz, sizinle melekler döşeklerinizin üzerinde ve yollarınızın üzerinde musafaha ederlerdi. Fakat Ey Hanzala! Bazen öyle bazen böyle.” buyurdu ve bunu üç defa tekrarladı.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Hanzala -radıyallahu anh-, Allah Rasûlü - sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanından ayrıldıktan sonra O’nun -sallallahu aleyhi ve sellem- yanında olduğu halden başka bir halde olduklarını haber vermiştir. Onlar, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’in yanında iken Allah’ı zikrediyorlarmış. Hanımları, çocukları ve dünyalık işleri ile meşgul olmaya dalınca da onlardaki bu hal değişiyormuş. Hanzala bunun nifak olduğunu zannetmişti. Nifakın aslı, iç duyguların tersine olan bir duyguyu göstermektir. Onlar bu durumu Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-’e haber verdiklerinde Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- onlar için şöyle demiştir: “Şayet onlar bulundukları hal üzere ve zikretmeye devam etselerdi, melekler onlara her hallerinde selam verip, musâfaha ederlerdi. Orta halli olarak, bazen Rabbi için, bazen ailesi için ve bazen ise dünya için çalışmak gerekmektedir.